

32 KLEUR
BLADZIJDEN

ONS VOLLEDIG TEKENVERHAAL

**OVERWINNAAR
DOOR OVERGAVE**

KUIFJE

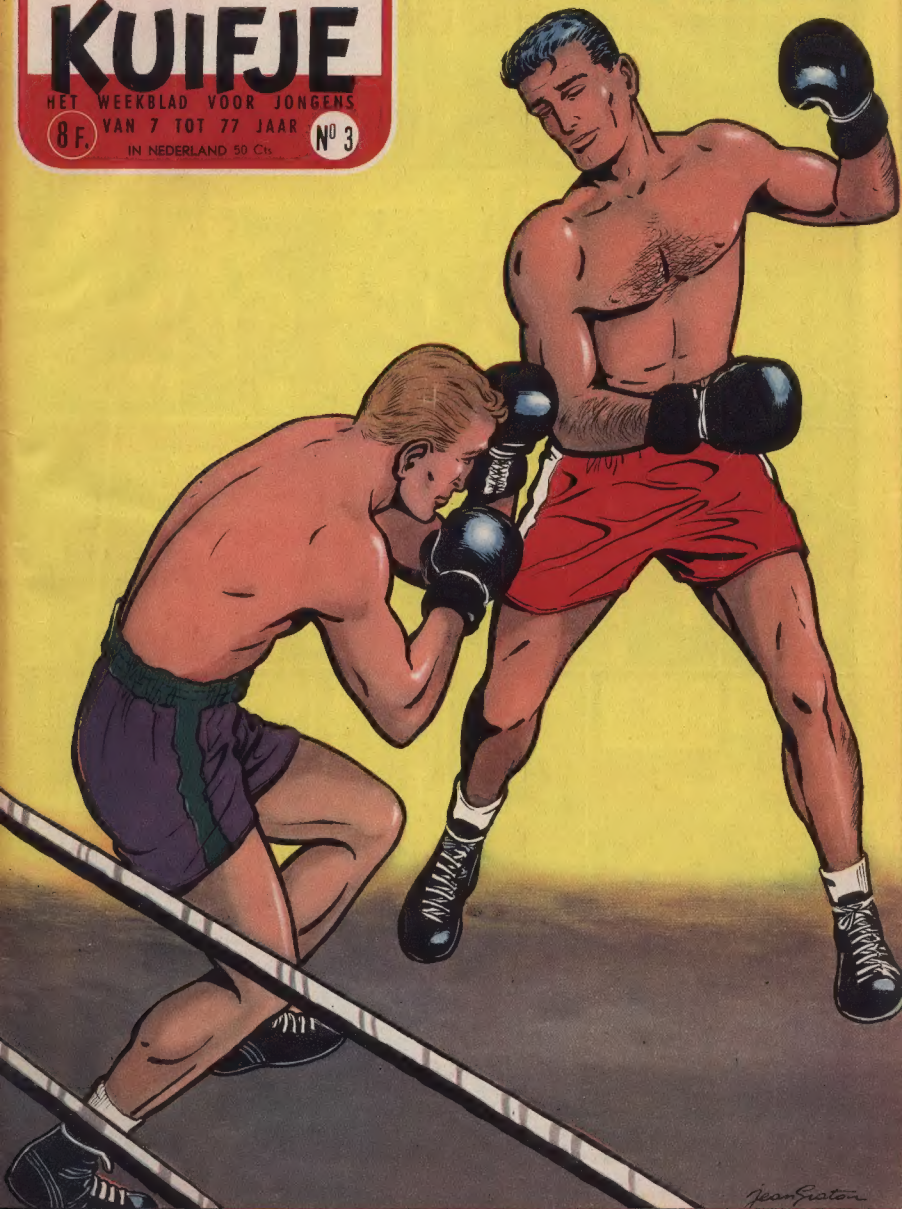
HET WEEKBLAD VOOR JONGENS

8 F.

VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 50 Cts

Nº 3

Jean Girton

PAT BOLLIE,
OVERWINNAAR DOOR
OVERGAVE !

Niet zonder verwondering heeft het publiek de match bijgewoond van de veteraan Pat Bollie en de nieuwe ster Kid Jimmy. De jonge bokser heeft het gevecht na de negende round opgegeven, alhoewel hij de match bijna had gewonnen.

Terwijl Bollie be-
stoot wordt door
de journalisten, daalt
Jimmy, geholpen
door zijn manager
en supporters, van
de ring.

Bravo,
Bollie !

Leve de
ouwe taale !

De toeschouwers zijn ontgoocheld, en jowen Kid ten on-
rechte uit...

Je hebt schrik
uitgestaan !

Je was bang
hé ?

Maar kijk, hij houdt
zijn linkerpolts vast.

Pat Bollie verlaat op zijn
beurt de ring, terwijl de
luidsprekers aankondigen

...dat Kid Jimmy het gevecht
heeft opgegeven ten gevolge
van een wonde aan de pols.

Dat is niet
waar ! Weg
met Kid !

In de kleedkamer wordt Pat Bollie opgewacht door zijn vrouw, die even
verwonderd is als de bokser zelf over de afloop van het gevecht.

Pat, dat was
meesterlijk !

Ja, Mary... Ik rekende niet
meer op deze overwinning !

BOLLIE

Ik vreesde de ont-
moeting, want ik ben
niet meer van de
jongste.

Ik heb je zo dik-
wijls gevraagd het
boksen op te geven,
maar je wilde je
handschoenen niet
aan de nagel han-
gen...

Men moet zich op
tijd kunnen terug-
trekken, en ik heb
grot gespeeld door
deze match te aan-
vaarden.

Gelukkig heb je
gewonnen ! Met
dat geld kunnen
we een kleine hoeve
kopen en rustig
leven...

Waar-
aan
denk je,
Pat ?

Indien Kid zich niet had
gekwest aan de pols, was
hij de sterkste geweest, en
dan zou hij de match be-
list hebben gewonnen...

Denk daar niet meer
aan, makker ! Wij heb-
ben het allen nauwkeu-
ghed ! einde goed,
alles goed !

Ja, Pat ! Nu heb je genoeg ge-
bokst. Dit was je laatste gevecht !
Je hebt het gewonnen, en je zult
voor altijd een groot kampioen
blijven !

Mary, ik
ben toch zo
gelukkig !

Maar voor de deur van Kid Jimmy wachten de journalisten benieuwd
op de jonge bokser...

Gaat men ons ein-
delijk binnen laten ?

Er gebeurt daar iets, dat men
ons wil verborgen houden...

Laat de dokter
door !

De manager en de verzorgers bevinden zich alleen met Kid, wanneer de dokter binnen komt...

Kom binnen, mijn heer, en onderzoek zijn pols eens...

Dat is niet nodig!

Hoe, niet nodig?...

Omdat er helemaal niets gebeurt aan mijn pols!

Wat?... Wat zeg je daar?

Dat heb ik nooit meegemaakt!

De manager is razend, en dwingt Kid zich nader te verklaren.

Tracht me dan te begrijpen, en wind je niet op!

Ik weet zeer goed, bij het beklimmen van de ring, dat Pat Bollie vanavond kop of letter speelde. Hij wiert zijn prestige en zijn toekomst in de weegschaal.

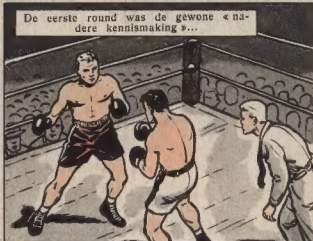
Toen wij tegenover elkaar stonden, had ik geen medelijden!

...En bokste eerlijk!

Terwijl ik op de gongslag zal te wachten in mijn hoek, dacht ik...

Indien je hoopt, dat ik je zal sparen, ben je er naast! Ik heb reeds twaalf matches geleverd als beroepsbokser, en vanavond ben ik niet van plan mij in de hoek te laten duwen...

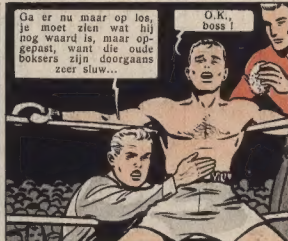
De eerste round was de gewont «nader kennismaking»...

De oude Bollie bokste nog goed, maar hij bezat zijn «punch» niet meer!

Ik regelde het zo, dat Bollie zich moe maakte terwijl ik mijn krachten spaarde.

Ga er nu maar op los, je moet zien wat hij nog waard is, maar opgepast, want die oude bokkers zijn doorgaans zeer sluw...

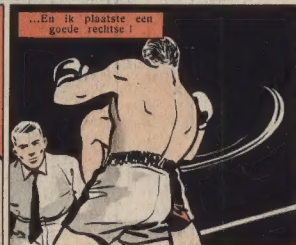
O.K., boss!

Na de aanvang van de zevende round ging ik er los.

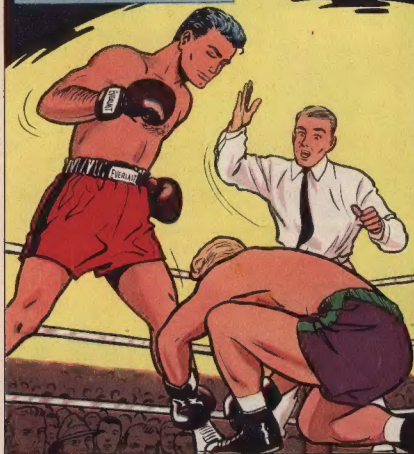

Opgepast, kerel!

...En ik plaatste een goede rechtse!

Het was een harde slag, en Bolle zakte door zijn knieën...

Toen de scheidsrechter zeven telde, stond hij weer recht. Ik liet hem even op adem komen.

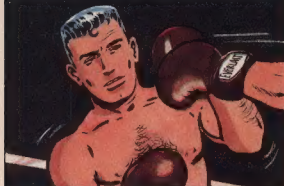
Maar ik voelde, dat hij het erg te verduren had. De schrik stond in zijn ogen te lezen...

Toen dacht ik plotseling: ik zal ook eens voor mijn laatste match staan, en dan zal ik misschien niet meer moeten vechten voor de glorie, maar om mijn brood te verdienen, en om te vermijden dat iedereen van mij zou zeggen dat ik algedaan heb!

Ik zal dan misschien ook voor een jong, krachtig en onbarmhartig bokser staan...

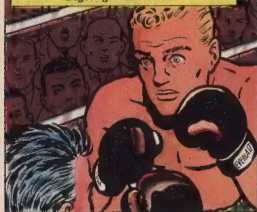
...Een kerel die er genoeg zal in scheppen om het gevecht zo lang te rekken, tot hij mij neerslaat... Een jonge kerel zoals ik vanavond!

Begrijp mij, baas! Die gedachte heeft mij beziel. Ik dierf bijna niet meer toeslaan. Bolle is altijd een fair bokser geweest. Ik bewonderde hem toen ik nog een kleine jongen was, en nu stond hij daar bijna weerloos voor mij...

Bij iedere nieuwe slag zag ik dat z'n angst groter werd...

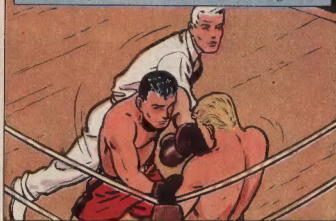

En plotseling nam ik een besluit:

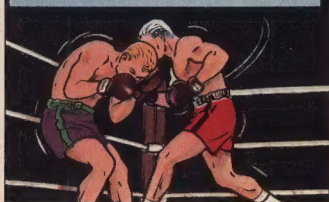
Nee! Ik vel hem niet meer!

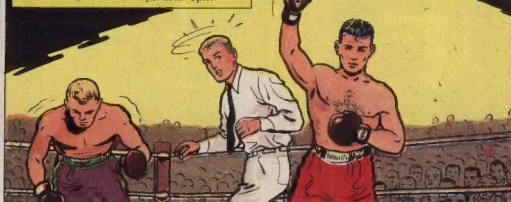
Ik dreef hem naar de hoek van de ring...

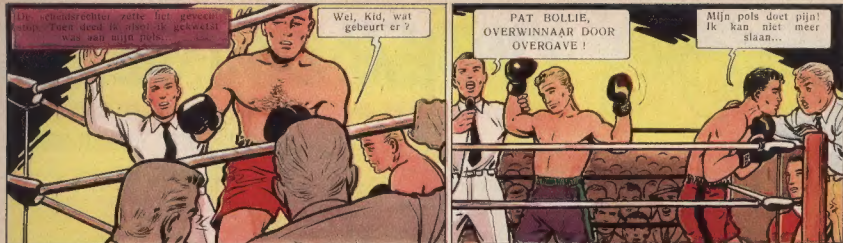

...En daar diende ik hem een reeks linksen toe... Nog een of twee slagen, en hij zou tegen de vloer gaan...

Op dat ogenblik week ik achteruit en daar hij weer, maar groggy, op mij toekwam, stak ik mijn arm op...

De schouderbrechts zette het gewicht op. Toen deed ik alsof ik gewaaid was van mijn pols.

Wel, Kid, wat gebeurt er?

PAT BOLLIE, OVERWINNAAR DOOR OVERGAVE!

Mijn pols doet pijn! Ik kan niet meer slaan...

Ziezo...

Ziezo? En dat is al wat je te zeggen hebt!... Je bent verslagen, goed en wel verslagen!...

...En jij meent dat ik mijn tijd zal verkwelen met een bokser te trainen, die, als het er op aan komt, zo sentimenteel wordt als een bakvisje?...

Ik heb je reeds twaalf matches doen winnen, en dat is nu je erkentelijkheid?...

Maar kalmeer je toch, Murdoch! Je denkt niet na! Kid heeft gedaan wat geen enkel ander bokser zou gedaan hebben!

!?

Wij zijn goede vrienden, Murdoch, en ik mag dus vrijuit spreken: Je weet wel dat men niet alleen bokst met zijn vuisten, maar... ook met zijn hart! Je hebt aan Jimmy een kampioen, zoals je er nooit meer een zult krijgen...

Je hebt misschien gelijk, dokter!

Geloof me vrij, deze nederlaag is niet verderend voor je leerling. Hem wacht nog een schitterende carrière...

En indien jullie elkaar goed willen verstaan, zullen jullie het samen vër brengen. Vooruit, reik hem de hand!

Ekskuseer, Kid! Ik ben niet gewoan aan dergelijke reakties vanwege bokkers... Je bent een fijne kerel!

Ja, baas, we zullen onze achterstand wel gauw inhalen!

Maar de pers? Wat gaan we hen nu vertellen?

Dat neem ik voor mijn rekening. Laat ze maar binnen komen...

Mijne heren, ik vrees dat Kid het slachtoffer is van een linkerpolstreuk. Vijf tot zes weken rust, en dan mag hij opnieuw zijn kansen wagen voor de titel...

Ha! Ik was er van overtuigd. Kid wordt een groot kampioen!

Einde

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER DE MEESTER VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN
VAN ALBERT WEINBERG

Dan kreeg het bevel zich naar Brazilië te begeven, om er piloten voor «De Blauwe Driehoek» op te leiden. Aan boord van het vliegtuig dat hem naar Rio de Janeiro brengt, bemerkt onze vriend plotseling een vreemde schittering in de lucht...

Wel, dat is eigenaardig! Men zou zeggen dat het een komeet is... Nochtans...

Gedaan!... Dat is vreemd... Zou dat een ontplofing geweest zijn?

Hat is misschien belachelijk, maar ik moet toch weer denken aan wat Carhier me zei: **ER BEVINDT ZICH EEN GEHEIM IN HET LUCHTRUIM!**

Nog onder de indruk van dit mysterieuze hemels vuur, vliegt Dan weldra boven de baai van Rio de Janeiro.

Zodra hij veert aan land zal...

Ja, hier is mijnheer Cooper.

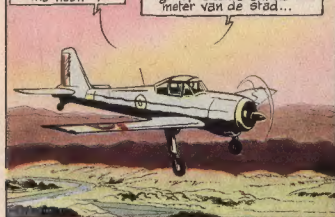
Hartelijk welkom in Brazilië, gener! Ik ben luitenant Garcia van de basis van Goyaz. Ik zal u naar de basis brengen.

Weldra stijgt Dan op met zijn nieuwe vriend.

Waar breng je me heen?

Naar Goyaz! Onze basis ligt op slechts enkele kilometer van de stad...

Goyaz is maar een vervloekt nest. Ik verlang er reeds naar mijn volgende verlof te Rio te kunnen doorbrengen.

Waarom bevalt het je niet te Goyaz?

Er ligt over ons en onze toestellen een vervloeking... Het oerwoud ligt in de puur... Ha! Die groene hel met al haar hersenlijnen!

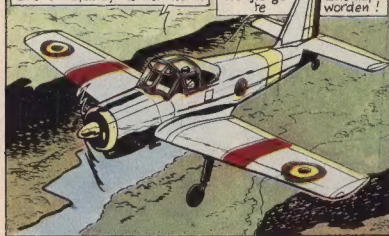
Toe, maar, luitenant! Men had mij nogtans verteld dat de Brazilianen levenslustige mensen waren!

Ja, maar de vliegeniers van de basis van Goyaz zijn het niet meer...

Dat belooft vrolijk ge-

dan een zelschap worden!

Twee uur later komt Dan op de basis aan.

Ha, luitenant!... Hij... Alfonso... Hij is...

WAT? ALFONSO?.. HIJ OOK?

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

De gezanten van Mars hebben aangekondigd dat zij zouden landen op de Place de la Concorde. Suske en Wiske, die toekijken hoe de laatste voorbereidingen worden getroffen om de Marsbewoners feestelijk te ontvangen, merken plotseling twee verdachte personages...

Op de Place de la Concorde zien Suske en Wiske twee verdachte mannen het verhoog waarop de vliegende schotel moet landen, met een kist naderen.

Die twee kerels doen zo zonderling en komen me zeer bekend voor!

Heel je niets in het hoofd, Wiske! Het zijn werklieden die...

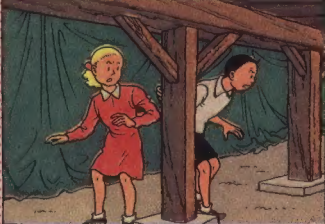

Nee, geloof me, Suske! Ik heb die mannen nog gezien! Hij, nu kruipen ze onder het verhoog!

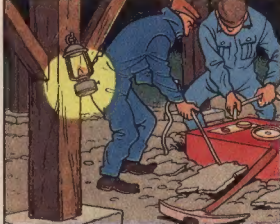
Goed, dan gaan we even kijken!

Suske en Wiske sluipen eveneens onder het verhoog en zien dat....

...de twee mannen die kist in de grond stoppen.

Nu herken ik hen! Het zijn handlangers van Petaritz, verkleed als werklieden!

Hemel! Die beramen zeker weer een kwade slag!

De vliegende schotel landt om drie uur! Regel de tijdbom zo dat ze om vier uur ontploft!

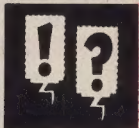

Suske en Wiske sluipen de mannen na als deze na hun duivels werk volbracht te hebben, de ruimte verlaten.

Alle donders, het is hier nu zo donker als een hel!

Kurieuus, we hadden de voorhang al moeten bereiken?

Ze zitten er in! Wat een geluk dat je merkte dat we bespied werden!

Nagel het vat vlug toe, Petaritz wacht de ginds auto!

Dat verheer goed, jongens, en nog een flinke vangst er bij! Morgen wordt dat hier een prachtig vuurwerk!

Hallo

Hallo hier **LUC VARENNE!**

WIE WORDT ER KAMPIOEN VAN BELGIE?

TE oordelen naar de brieven die ik regelmatig ontvang van mijn lezers is het de vraag: « Welke voetbalploeg wordt kampioen van België? », die hen het meest interesseert. Ik zal trachten mijn mening daarover uiteen te zetten. Ik waag echter veel, want op het ogenblik dat ik deze regels schrijf, is er nog niets beslist, en mijn stukje verschijnt pas over vier weken...

STANDARD en Anderlecht staan gelijk en hebben twee punten voorsprong op Beerschot. Dit wil echter nog niet zeggen dat Standard gewonnen is. Berchem heeft terrein verloren. Op het ogenblik dat ik dit schrijf, staat Berchem op de achtste plaats met 14 punten, tegenover 18 voor Standard op de eerste plaats van de rangschikking. Ik herinner mij nog goed de brieven van jonge supporters van de Berchemklub, waarin ik las: « Beste Luc Varenne, zag ons of Berchem dit jaar kampioen worden ». Mijn antwoord was steeds zeer gunstig voor Berchem, want ik bewonderde het mooi spel van deze flinke klub. Het spijt mij zeer erg dat ik mijn mening moet wijzigen, maar werkelijk, ik denk dat de zwart-geloen het niet zullen halen. Alhoewel Anderlecht door Sporting Charleroi op eigen veld geklopt werd, moet ik zeggen dat de Anderlechtaren stalen zenuwen hebben. Dat is zeer belangrijk. Waar al de andere ploegen van een zekere opwindende getuigen, als de match heftig wordt betwist, blijft het elftal van Anderlecht kalm. Zij spelen heel gerust en dat is een groot voordeel. Zoals alle werkelijke specialisten van de bal, houden de Anderlechtaren niet van ruw spel. Wanneer er heel ruw gespeeld wordt, moeten zij dikwijls het onderspit derven. Het gaat hen zowat als met de bokkers, die de boks als ware sport beoefenen en naar de planken gaan wanneer ze te doen hebben met echte, wilde vechtschijnsen.

COPPENS IS ONKLOPBAAR!

MIJN voorkeur gaat dus naar Anderlecht. Standard en Beerschot zijn zeer belangrijke outsiders. Een van die drie krijgt de titel, dat staat zo vast als een paal boven water. Ik hoop dat mijn jonge lezers het mij niet kwalijk zullen nemen, wanneer ik de bal moest mis slaan. In de voetbalsport is alles mogelijk!

Een vraag die steeds weerkomt in mijn correspondentie is de volgende: « Wie is de beste voetballer van ons land? ». Ja, daar moeten wij kiezen tussen Mermans en Coppens. Ze zijn allebei puik. Daarover is iedereen het eens, maar wanneer het er om gaat een van de twee een streepje voor te geven, scheurt men ons landje letterlijk in twee. Inderdaad, Coppens heeft zijn supporters en Mermans ook, en geen vriend van Coppens die naar het kamp van Mermans zal overlopen, en geen supporter van Mermans die ooit aanhanger van Coppens wordt. Tijdens internationale matches heb ik meer dan eens vastgesteld dat Mermans niet speelt zoals hij kan spelen. Maar zijn trouwe vrienden geven dat niet toe, zelfs wanneer Coppens bijna heel alleen de tegenstander versloeg, zwoeren ze bij Mermans.

Ik kan in dit verband een hele reeks anekdotes vertellen. Een daarvan wil ik jullie niet onthouden: het gebeurde te Stockholm in 1953 tijdens de eliminatiematches voor de wereldbeker. Coppens was de sensatie van de dag. Na de match hesen de Zweden hem op hun schouders en droegen hem in triomf het veld af. Hij kreeg de medaille, bestemd voor de beste van de 22 spelers in deze match Zweden-België. Toen hoorde ik Coppens legmatiek zeggen: « Deze lui weten niet wat voetbal is! Zij geven mij de onderscheiding, terwijl men in België algemeen beweert dat ik niet kan spelen ».

De volgende dag las men lange verslagen in de Zweedse pers over de match, waarin drie zeer geslaagde tekeningen. Op de eerste zag men Coppens heel alleen op het voetbalterrein, zijn voet tegen de bal, terwijl hij met een gebaar te verstaan gaf dat men moest trachten hem die af te nemen. Op de tweede tekening zag men drie moedigen die het waagden, maar Coppens deed een schijnbeweging, en schopte recht in het doel. De derde tekening stelde vijf Zweden voor, die over Coppens heen waren gevallen. Het was een klus, waaruit men niet wijsgedraakte, maar plotseling kwam daaruit loch de bal te voorschijn, die glad in het Zweedse doel terechtwam. Dat is onze Coppens, en wij mogen fier zijn op zo'n knappe speler!

LUC VARENNE ANTWOORDT :

C. MINY, VERVERS. — 1. De sympathiekste van allemaal? Dat is een ernstig probleem, hoor! Je moet me eens zeggen van welke sport. — 2. Mijn geliefkoosde sport? Er zijn er twee: voetbal en tennis. — 3. Hoeveel reportages? Dat weet ik niet! Ik oelen dat stielje nu reeds 10 jaar uit en heb m'n reportages niet geteld.

Luc Varenne

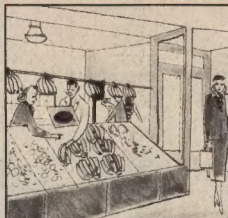
GESCHIEDENIS

VAN DE

Banaan

Elke dag doorkruisen talrijke vrachtwagens België in alle richtingen om in elke winkel de lekkere Fyffes bananen te leveren.

Zodoende kan men in alle kruidenierswinkels die lekkere Fyffes bananen zien, die moeder zo graag koopt, want ze is zeker van hun kwaliteit.

...en heel het jaar door zult gij u te goed doen aan deze heerlijke en voedzame bananen waarvan gij nu heel de geschiedenis kent.

EINDE.

* En doe er uw moeder aan denken als ze Fyffes koopt : ER ZIJN GEEN ECHTE FYFFES ZONDER BLAUW ETIKET.

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TERST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

HET TRAGISCH LOT VAN HET JOODSE VOLK

DE eenheid maakt de sterkte uit van een land, ook van een klein land. Wanneer men binnen de landsgrenzen aan het twisten gaat dan wordt het spreekwoord « Wanneer twee honden vechten om een been, loopt de derde er mee heen » negen keer op tien bewaarheid. De Hebreërs begrepen blijkbaar niet, of te laat, dat ze eensgezind moesten zijn om de sterkere burens het hoofd te bieden. Ze twistten voortdurend en in de helft van de tiende eeuw v. Christus splitsten zij zich in twee groepen.

1. — ISRAËL EN JUDA

SALOMO liet zijn zoon de twaalf stammen, die zijn koninkrijk vormden, na. Tien stammen scheidden zich weldra af en stichtten het koninkrijk Israël (Hebr. « Strijder Gods »). De twee andere stammen groepeerden zich rond Jeruzalem en vormden het koninkrijk Juda. Jood is niets anders dan burger van Juda. De Israëlieten kregen als koning Achab, gehuwd met Jezabel. Deze erkende als officiële religie de eredienst van Baal. Achab en Jezabel werden terechtgesteld wegens moord.

Achab deed veel voor de handel van zijn land en moedigde de bouwkunst aan.

2. — HET EINDE VAN ISRAËL EN JUDA

SARGON, koning van Assyrië, bezette in 722 voor Christus Samaria, de hoofdstad van Israël. Toen bleef er nog het klein koninkrijk Juda over, waar men, op dit tijdstip, korte metten maakte met de profeten van Jahwe. Juda was een makkelijke prooi, doch ze zou niet meer voor Assyrië zijn, vermits Ninive het hoofd had moeten buigen voor Babylon. Het is Nabukadnezar II, koning van Babylon, die Jeruzalem innam en het Joodse volk gevangelijk wegvoerde. Deze ballingschap is van grote betekenis geweest voor de staatkundige en godsdienstige ontwikkeling van de Joden.

3. — HET KLAAGLIED VAN DE JODEN

AAN de oevers van de Eufraat zaten de Joden en beweedden hun verloren vrijheid en hun vaderland. « Zing ons een hooglied van Sion », vroegen de Chaldeeërs en de gevangenen zongen : « Wij zittten aan de stromen van Babylon en wenen als wij aan Sion denken. Aan de treurwilgen hebben wij onze harpen opgehangen. Hoe zouden we nog een hooglied zingen, nu we op vreemde grond zijn. »

4. — JEREMIAS WEENT OVER JERUZALEM

EN intussen zwierf er een man door de puinen van Jeruzalem, de heilige stad. Hij heette Jeremias en hij zong de onsterfelijke klaagliederen : « Nu is ze verwoest en eenzaam, de stad die eens vol mensen was. Tranen stromen over haar wangen en niemand die ze droogt. De straten wenen, de poorten zijn aan stukken. Gij die voorbij gaat op de weg, kijk en zie of haar leed gelijk is aan mijn leed ! ».

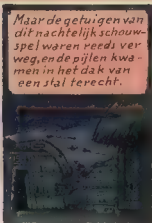
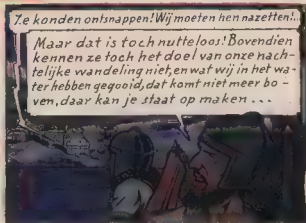
5. — CYRUS BEVRIJDT DE JODEN

BABYLON werd ingenomen door Cyrus, koning van de Perzen en deze bevrijdde de Joden in 536 voor J. Chr. Het volk van Juda keerde terug naar Jeruzalem, het bouwde de stad op en ontstak het vuur op het altaar om zoenoffers op te dragen. Alles werd in het werk gesteld om de kultus van Jahwe weer tot bloei te brengen. Maar het Joodse volk was niet meer onafhankelijk. In het jaar 70 na Christus werd de tempel opnieuw verwoest en het volk verdreven.

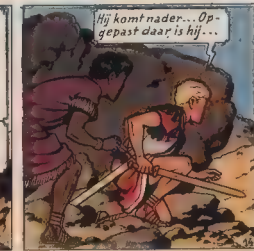
(Wordt voortgezet.)

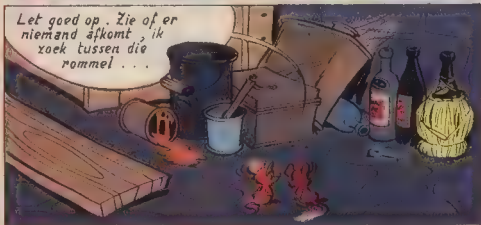
TEKST EN
TEKENINGENDE TIARA VAN
ORIBALVAN JACQUES
MARTIN

* Nachts, zo vertelt de jonge koning, werden

Die lui loerden ons af...
Kijk... nu vluchten zij!
Vlug! Schiet er op!Maar de getuigen van
dit nachtelijk schouw-
spel waren reeds ver-
wogen de pijlen kwa-
men in het dak van
een stal terecht.

Ze konden ontsnappen! Wij moeten hen nazetten!

Maar dat is toch nutteloos! Bovendien
kennen ze toch het doel van onze nach-
telijke wandeling niet, en wat wij in het wa-
ter hebben gegooid, dat komt niet meer bo-
ven, daar kan je staat op maken...Je voorvader schrok voor niets te-
rug! Ik veronderstel dat de pakken
die in het water werden gegooid de
lijken bevatten van de geleerden. Hij
wou het geheim van de tiara voor zich
alleen houden. Waar of niet?Helaas! Hij wou niets aan
het toeval overlaten. Al wie
in de zaak was betrokken
geweerf, moest verdwijnen!En om die beslissing
meer luiter bij te
zetten, organiseer-
de hij een groote plech-
tigsteid tijdens dewel-
ke hij de tiara wijdde.
Van op dit ogenblik
werd de tiara een
heilig voorwerp!Toen zette hij de
tiara op het hoofd
en trok stoetsgewijs
door de stad. Hij be-
wees daarmee dat hij
bekwaam was de tiara
gedurende onbepaal-
de tijd te dragen.Opdat niemand het zou vergeten
liet hij de nieuwe wet in het bas-
selt beitselen en liet deze zu-
len in alle steden en dorpen van
het koninkrijk opstellen. Oribal I
was er van overtuigd dat zijn di-
nastie niets meer te vrezen had.Toen achtte Oribal I zich veilig
en liet afkondigen dat de tiara
het zinnebeeld van de vorst was,
en van zijn nakomelingen slechts
diegene hem zou mogen opvolgen,
die de tiara gedurende een dag
zou dragen zonder er-
onderte te bezwijken!Zijn opvolging stelde geen probleem. Het was zijn zoon Amaroeki, welke de tiara opzette. Na hem volgde een hele generatie
koningen welke allende naam Oribal droegen. Gedurende tweehonderd jaar leefde het land in vrede.Toen mijn vader echter stierf was ik nog een kind.
Er kon geen sprake van zijn mij de tiara op te zetten.
Ze was mij veel te groot. Enkele hooggeplaatte personen die
de macht wilden grijpen, profiteerden van de gelegen-
heid. Eerst zeiden zij dat er een regent zou aangesteld
worden. Later eirten zij mijn afzetting. Mijn familie
had schrik dat zij mij zouden doden, en besloot mij
naar de vreemde te zenden.In de onmiddellijke buur-
landen was ik ook niet veil-
ig, en toen dacht men aan
Rome. De Eeuwige Stad immers
was onze geheime, verre en
machtige bondgenote. Het is
toen dat... Alex! Er komt
iemand naar ons toe!Inderdaad! Verberg je
achter mij... Wij mogen
niet meer roeren...Hij komt nader... Op-
gepast daar, is hij...

EEN PRAATJE MET DE SLAG

MAAR NIET MET DIE UIT HET AARDS PARADIJS !..

MEN hoeft slechts over de slangen te spreken om je een koude rilling over de rug te jagen. Waar of niet? Sinds haar verdrijving uit het paradijs staat de slang in een slecht blaadje, en de meeste mensen hebben een vreselijke schrik voor haar. Misschien is die schrik zo groot omdat wij er eigenlijk heel weinig over weten en al te graag de vele legenden, welke om dit kruipdier zijn geweven, geloven. Dit wil niet zeggen dat slangen niet gevaarlijk zouden zijn!

Denken wij maar even aan de adder, die ook nog in onze streken voorkomt. De beet van de adder is dodelijk, wanneer het gif in het bloed komt. Het is daarom dat men de wonde moet uitzuigen of uitbranden. Een ander doeltreffend middel om het gif te neutraliseren is alcohol. Naar het schijnt worden er in India jaarlijks twintig duizend mensen gebeten door naja's...

DE TONG IS NIET GEVAARLIJK

MEEN niet dat alle slangen schadelijk zijn. Integendeel: Ze zijn soms heel gevaarlijk, maar ze eten een groot aantal kleine knaagdieren op die de velden zouden kaal vreten, indien ze niet door de slangen verdelgd werden. De adder b.v. eet muizen, kikvorsen, hagedissen, muilwormen en ook wel brood. In gevangenschap gaat de adder negen keer op tien in hongerstaking. Soms is hij met mjereneieren te verleiden. De adder is van 63 tot 75 cm lang en z'n kleur is moeilijk te beschrijven. Soms zijn ze grijs en zilverwit, dan weer zeegroen, lichtgeel, roodbruin, olijfgroen of bruingrijs. Zij hebben echter allemaal de donkere overlangsgetakte rugband. De bovenkaak van de adder is tot een kort, klein beentje verkromd, en slechts met holle en gegroefde gifstanden bezet. De gifklier is groot en ligt onder de ogen. Een lange afvoerbuis loopt van hieruit tot onder de gifstanden. Een sterke spier omhult de gifklier, zodat, deze op het gepaste ogenblik heftig kan samen-geperst worden om het gif uit te

spuwen. De tong van de adder, die door iedereen zo gevreesd wordt, fungeert in werkelijkheid niet als aanvalsorgaan, maar als tastzin.

ECHTE VRIJHEIDSHULDEN

DE adder is dus slechts een klein slangetje en niet te vergelijken met

een grote slang te gulzig is, dat ze haar prooi niet kan inzwelgen en ook niet meer kan uitspuwen. In dit geval stikt ze. De spijsvertering zelf kan uren — en ook dagen — lang duren. Zij blijven dan voor dood liggen, en eten gedurende die tijd niets meer. Wist je dat slangen maanden, ja zelfs jaren, kunnen in leven blijven zonder te eten? Men heeft dit meer dan eens gemerkt in de dierentuin. Je moet weten dat bijna alle slangen echte vrijheidshelden zijn, en niet aarden in een kooi. Wanneer men hen met geweld eten in de slokdarm schuift (dat is een tamelijk gevaarlijke operatie), gewennen ze er zich later wel aan uit eigen beweging te eten.

KENNISMAKING MET DE BRILSLANG

HET spreekt vanzelf dat de gifslangen ten slotte de gevaarlijkste zijn. Op de 2.500 soorten van slangen zijn er 300 waarvoor men liefst uit de weg gaat. De brilslang of naja, die men aantreft in

De adder is de gevaarlijkste slang van onze streken en goed herkenbaar aan haar driebeeldige kop.

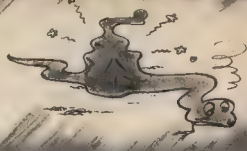
de piton of de boa: De boa constrictor gaat pas tegen de avond op jacht. Ze is niet giftig, maar beschikt over een grote spierkracht, zodat ze vrij grote dieren kan doden. Zeer merkwaardig bij de slangen is het feit dat ze hun prooi niet verscheuren, maar ze helemaal inzwelgen. Haar kaken zijn zeer rekbaar, de speekselklieren bevochtigen de prooi en maken ze glad, zodat ze makkelijk in de slokdarm glijdt. Toch duurt het soms heel lang vooraleer de boa haar prooi heeft ingezwolgen. Het gebeurt wel eens dat zo

Zuid-Azië en op de eilanden van de Indische Archipel, behalve dan op Celebes, is zonder twijfel een van de gevaarlijkste gifslangen ter wereld. Zij kan de zijcanten van haar hals zo uitzetten en opblazen dat die de vorm krijgt van een raket. In haar nek staat op een gele grond een tekening die aan een bril doet denken, vandaar haar naam. Ze zwemt uitstekend, klimt heel makkelijk in de bomen en is uiterst gevaarlijk voor klein wild. Gewoonlijk valt ze geen mens aan, behalve dan wanneer ze

WAARHEID EN LEGENDE

IS het waar dat de slangen van muziek houden? Dat is een legende, want de slangen horen niet of toch heel weinig. Zij worden niet gecharmeerd door de schrilte tonen van de fluit, maar wel door de bewegingen van de slangenbezweerder zelf. Het is echter mogelijk dat hun schubben aan het trillen gaan ten gevolge van de hoge fluittonen — net zoals wij de vloer onder ons voelen trillen, wanneer er een zware vrachtauto door de straat rijdt — en de slangen voor deze trillingen zeer gevoelig zijn. Om met slangen om te springen moet men de dieren in ieder geval zeer goed kennen en men moet steeds op zijn hoede

schap maakt ook gebruik van slangen-gif en heeft er in veel gevallen reeds mooie resultaten mee behaald.

Nu vraag je misschien hoe het zit met de zeeslangen? Alle slangen kunnen zwemmen en er zijn soorten die uitsluitend in het water leven en men ontmoet in de tropische gedeelten van de Indische en Stille Oceaan. Het is mogelijk dat er af en toe slangen door het Kanaal van Panama zwemmen en zo in de Atlantische Oceaan terecht komen. Men weet nog niet heel nauwkeurig hoe lang zeeslangen duiken kunnen en dus volledig onder water blijven, maar enkele geleerden geven een minimum tijd van acht uur aan. De zeeslangen hebben zeer grote longen en kunnen de neusgaten hermetisch sluiten. Zij eten kleine vissen en ook palingen, en worden, op hun beurt, door grote vissen bv. door haaien opgegeten.

De naja of brilslang is een van de gevaarlijkste gifslangen ter wereld, en je moet moed hebben ofwel heel goed weten hoe haar aan te pakken om het voorbeeld van deze Egyptenaar te volgen!

uitgedaagd wordt. Een dier, dat door een brilslang werd gebeten, sterft na enkele ogenblikken, bij mensen duurt de doodstrijd soms urenlang. Velen menen dat de slang haar prooi hypnotiseert. Dat is onjuist. De slangen hebben sterkijkende ogen, dat is waar. Zij kunnen de ogen ook niet sluiten, want zij hebben geen oogleden. Tussen staren en hypnotiseren is er echter een groot verschil. Hoe komt het dan dat dieren zo bang zijn, wanneer ze oog in oog staan met een slang? Waarschijnlijk omdat ze, net als de mensen trouwens, schrik voor dat lang, kronkelende lijf hebben. Daaraan is er inderdaad ook iets onheimelijks. Sommige mensen echter vinden de slang mooi, en waarom ook niet! De tekening en de huidskleur van vele slangen is inderdaad mooi. De boa constrictor wordt b.v. door sommige mensen als huisdier gehouden. In onze streken hoef je ze echter niet te zoeken, tenzij dan in de zoo.

zijn. Tot de grootste vijanden van de slang behoren de roofvogels en de Egyptische wezel. Dit onverschrokken dier ontwijkt zelfs de gevaarlijke naja niet, maar doodt haar met een beet in de nek.

Adders en slangen golden vroeger als zinnebeeld van snelheid, sluwheid en medische kennis. Uit hun gif werden allerlei drankjes en zalfs bereid. Barbiers schreven hun patienten gebraden en gekookte adders voor. Men zette het hart en de lever van de adders op spiritus om ze op zieke lichaamsdelen te leggen. Hun vet werd gebruikt voor wonden en kneuzingen en zelfs als gezichtscreme tegen rimpels! De moderne weten-

Als een piton geen honger heeft laat het lekkerste brokje haar onverschillig.

JE PAPA Kiest EEN NIEUWE WAGEN.
DOE NET ZOALS HIJ!

56 FORD
Fariene Sunliner

Kies in deze beroemde merken en je verkrijgt onmiddellijk een CADILLAC, CHRYSLER, FORD, BUICK, MERCURY van 95 ft af voor een volledige bouwdoos.
Model voor verzamelaars:

— MOTOR MET ALLE ONDERDELEN — VOLLEDIG CHASSIS — AFNEEMBARE MOTORKAP — TALRIJKE GECHROMEERDE STUKKEN — PRECISIESTUKKEN IN PLASTIEK

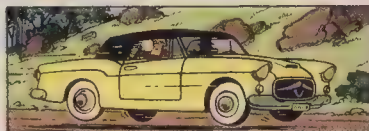
Stuur onderstaande ben naar CODACO, Ninoolse steenweg, 1072, te Brussel en je krijgt gratis de prachtig geillustreerde folder.

CODACO verkoopt niet aan partikulieren. Je vindt al de REVELL artikelen in de moderne winkels van schaalmodellen.

KORTE INHOUD

PROFESSOR Zonnebloem, gevangene van de Borduurse overheid die zich wil meester maken van zijn geheim, wordt door Kuifje en Haddock verlost. Ze zijn echter nog maar pas per auto de gevangenispoort uitgereden of het alarm wordt geblazen.

Geloof me vrij, ik ben het, Haddock!... En dat is Kuifje. We leiden je naar de vrijheid!

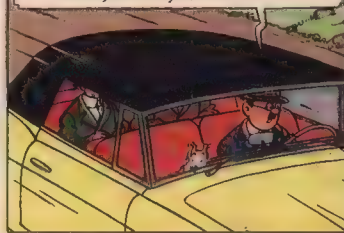

Ik zal je de hele geschiedenis vertellen... Het mooiste van al is, dat kolonel Sponsz zelf ons de middelen aan de hand deed om je te bevrijden! Prachtig, hé?... Het toeval wilde dat dit gebeurde in de Opera, waar wij in een handomdraai alles vonden wat wij nodig hadden voor onze

En mijn regenscherm? vermomming...

Wij mogen niet te vlug viktorie kraaien, want wij hebben een rit van twee uur voor de boeg voor wij aan de grens zijn. Indien ons kunststukje ontdekt werd voor wij over de grens zijn, dan...

Zie je, wat heb ik gezegd! Gemotoriseerde politie!

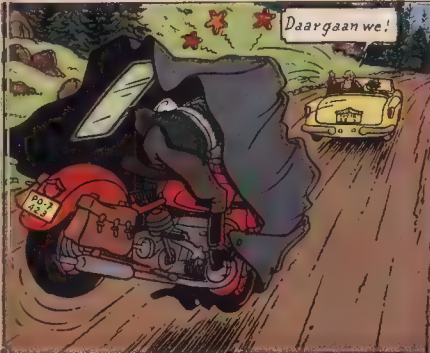
De ontsnapping van Zonnebloem werd reeds signaleerd...

Vlug, kapitein haak de kap van achter los. Wanneer je klaar bent doe ik hetzelfde van voor...

Daar gaan we!

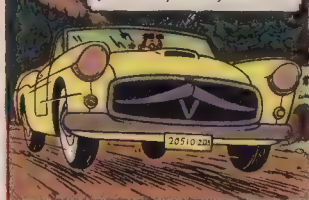

Hop! Nu liggen ze alle twee in het groene gras!

Kapitein ik sprak je over mijn regenscherm...

Voor het ogenblik zijn wij alweer buiten schot, maar ik denk dat de mogelijkheden pas beginnen!

HO!... Zie je wel! Een pantserwagen die ons de weg afsnijdt... Remmen!

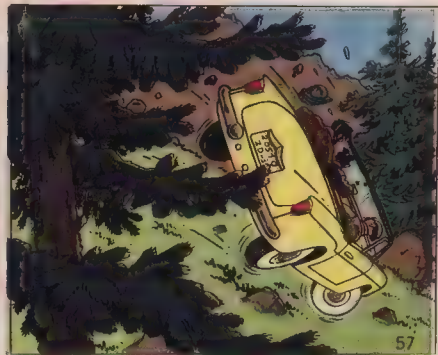
Daar komt die bewuste wagen... Vlug, Linkas, zet je dwars over de steerweg! Hee, maar wat overkomt hen nu?...

AAï! Wij slippen!

AAï!... AAï!...

TELEGRAAF...

GEHEIMZINNIG is zo'n telegraafkantoor wel. Je zoudt 'er graag eens rondneuzen en weten hoe die dingen eigenlijk in mekaar steken. Heb je nooit lust gehad telegrafist of zelfs marconist te worden? Voor de telegrafist bestaan er geen grenzen. Hij stuurt je boodschap over bergen, zeeën en, indien je zulks wenst, zelfs de wereld rond. Denk niet dat het overbrengen van nieuws over grote afstand uitgevonden werd door de moderne mens. Onze verre voorouders beschikten niet over de electriciteit en ze kenden de geheimen van de geluidsgolven niet, toch wisten ze zich van vuur en geluid op prachtige wijze te bedienen. Zelfs de zg. primitieve volkeren weten hoe men een boodschap kan overbrengen. Denk maar even aan de tamtam die geheimzinnig door het oerwoud roffelt en aan de rook en de vuurseinen van de Indianen.

IN HET JAAR 336 VOOR CHRISTUS HAD MEN TIJD

STEL je even voor dat je leeft in het jaar 336 voor Jezus Christus en dat je officier bent. Dat is al heel wat, maar het is niet genoeg! Je moet bovendien een boodschap naar een naburig kamp overbrengen. Gelooft het, of geloof het niet, maar... je beschikt daarvoor over een telegraaf! Inderdaad, een zekere Aeneas vervaardigde in dit jaar een soort van seintoestel... een grote stok die vertikaal op een grote, met water gevulde kuip draait en waarin verschillende boodschappen gegrift waren. De man, die er mee belast was een de boodschappen te melden, liet de stok stijgen of dalen tot het bepaalde bericht de rand van de kuip raakte. Niet ver van daar stond er een tweede seintoestel opgesteld. De man, die het bediende, keek toe hoe ver de stok gezakt of gestegen was en deed hetzelfde. Niet ver van het tweede stand er een derde seintoestel, enz. enz. Ten slotte, bereikte de boodschap het kamp! Het was natuurlijk beter dan niets, maar... het was niet erg praktisch! Het aantal meldingen was zeer beperkt en er waren vele zulke telegrafen nodig om een boodschap over een zekere, in verhouding kleine, afstand te zenden. We willen er de Aeneas geen verwijt van maken, doch naar onze mening ware het veel vlugger en beter gegaan met één ruitser die met de boodschap in galop van het ene kamp naar het andere zou gereden zijn!

MET VUUR GESCHREVEN

In 186 jaar later vond de Griek Polybius veel beter: de letters van het alfabet werden bij middel van vooral overeengekomen en vastgelegde tekens door lallende toortsen overgeleid. Je liet al daarelijk de schaduwkant van dit systeem; de boodschappen konden, alleen 's nachts worden overgeleid. Overdag ziet men het licht van de brandende toorts helemaal niet of toch niet ver. Bovendien waren de overeengekomen tekens nogal ingewikkeld en, om een lange boodschap over te seinen, had men aan één nacht niet genoeg! Stel je voor met welke ogen de «berichtgever» naar de zon keek, die zijn werk kwam storen net op het ogenblik dat hij een sensationeel nieuws wou melden en de teleurstelling van de «ontvanger».

De Romeinen, die zeer praktisch waren, adopteerden deze methode, maar verbeterden ze. Men seinde bij middel van een brandende fakkel van op een hoge toren. Het «verschijnen» en het «verdwijnen» van de fakkel was van groot belang en moest aandachtig gevolgd worden, want het aantal keren en ook de afstand, welke er tussen verschijnen en verdwijnen was, correspondeerde met een bepaalde lettergreep. De berichten konden tamelijk vlug worden overgebracht, maar alleen 's nachts.

IN EEN UUR VAN PARIJS NAAR MARSEILLE

ROND het jaar 1790 kwam er een echte telegraaflijn tot stand. Stel je daaronder niet te veel voor, alhoewel het de mensen in die tijd met verstomming sloeg. Het was Claude Chappe, een Fransman, die op vier meter boven de begane grond een plank om een as liet draaien. Zo maar draaien in de wind? Neen! Ze draaide volgens een bepaalde methode. Tweemaal rechts om betende bv «ik kom» en éénmaal links wilde zeggen «ik kom niet». Gelukkig was de verrekijker honderd jaar te voren uitgevonden

en kon de man, die met eenzelfde toestel op tien of vijftien kilometer afstand van het eerste opgesteld was, de seinen zien... De opgevangen boodschap stuurde hij dan op zijn beurt naar een derde en zo ging het voort. Naar het schijnt kon een boodschap op deze wijze in een uur van Parijs naar Marseille gezonden worden. In Augustus 1794, kwam er met de optische telegraaf van Chappe een verbinding Parijs-Rijssel tot stand. En dat is niet alles. Rusland wou ook zo'n optische telegraaf hebben en in 1838, werden Sint-Petersburg en Warschau door een Chappe-telegraaf met elkaar verbonden. Het was tsaar Nikolaas zelf die het eerste telegram opstelde.

DE ELECTRICITEIT DOET WONDEREN

DE eerste moderne telegraaf was de electromagnetische van Gauss en Weber in 1833. Karl-F. Gauss was een van de grootste wis- en sterrenkundigen van alle tijden en hield zich ook met de natuurkunde bezig. Het was echter niet deze electromagnetische, maar wel de morsetelegraaf, twee jaar later door Samuel Morse gebouwd, welke algemeen ingang vond. Samuel Morse is een Amerikaan die in 1791 geboren werd en in 1872 stierf. Hij was

De telegraaf van Aeneas.

NEDERLAND KENT HET MORSESYSTEEM SINDS 1852

EEN eerste morsetelegraaflijn werd geopend in 1844 tussen Washington en Baltimore. Je weet wel dat bij dit systeem letters, cijfers en teekens vervangen werden door combinaties van strepen en punten, die als stroomimpuls via de lijn worden overgebracht en als punter en strepen op de papierband aan de ontvangzijde verschijnen.

In Nederland is het morse-systeem sedert 1852 in gebruik. De eerste centra waren Amsterdam, 's-Gravenhage, Rotterdam, 's-Hertogenbos en Zwolle. De morsetelegraaf werd verdrongen door de draadloze telegrafie van Marconi.

DE UITVINDER VAN DE DRAADLOZE WAS PIEPJONG

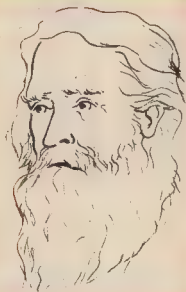
GUGLIELMO Marconi was pas twintig jaar en student in de natuurkunde, toen de gedachte het geluid sonder draad op afstand over te brengen in z'n hoofd spookte. Hij experimenteerde, maar durfde er met niemand over praten. Hij was een zeer gevoelige jongen en thuis gekscheurden broers en zusters met hem. Van z'n moeder had hij echter twee kamers gekregen, waar hij mocht experimenteren naar hartelust en waar niemand hem kwam storen. Het was in december van het jaar 1894 dat er in die kamers 's nachts een electrisch belletje klonk dat draadloos in beweging werd gebracht. De afstand tussen uitzender en ontvanger bedroeg nauwelijks tien meter. Met de hulp van z'n twee broers bouwde Marconi een paar jaar later reeds een draadloze die werkte over drie kilometers. In 1897, werd hij reeds door de Italiaanse regering uitgenodigd een zendstation te bouwen op de

vlootbasis van Spezia, dat bestemd was om de verbinding met de Italiaanse vloot te onderhouden. Het was in november 1909 dat Marconi, pas vijf en dertig jaar oud de Nobelprijs voor natuurkunde verwierf. De mooiste resultaten met de draadloze telegrafie werden geboekt op de schepen. Wanneer deze in nood verkeren kunnen ze immers draadloos het S.O.S. uitschreeuwen en hebben steeds een grote kans gered te worden. In 1929, zag de beeldtelegrafie het levenslicht doch daarover praten we later wel eens.

Een Romeinse telegraafpost.

een natuurkundige en schilderde met talent. Hij reisde veel en het is tijdens de overtocht van de Atlantische Oceaan, van Europa naar Amerika, dat hij op het idee kwam van de electriciteit gebruik te maken om berichten over te zenden. Je moet weten dat de proefnemingen van Benjamin Franklin, inzake electriciteit, veel ophef maakten en Morse er fel door geboeid was. Gedurende heel de reis studeerde en werkte Morse en toen hij aan land stapte, was zijn telegraaf theoretisch klaar. Toen hij afscheid nam van de kapitein, zei hij: «Als mijn telegraaf het nieuwe wereldwonder is, denk er dan nog eens aan dat hij uitgevonden werd aan boord van de «Sully» op 13 oktober 1832. Thuisgekomen wou Morse de theorie in praktijk omzetten, maar dat liep niet van een leien dakje.

Samuel Morse, uitvinder van de elektrische telegraaf.

DE VRIENDEN VAN KUIFFE GEVEN
DE VOORKEUR AAN EEN HARMONIKA

LIGNATON

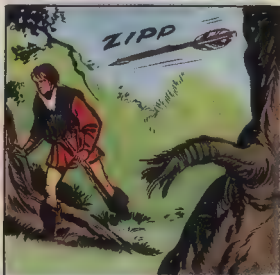
VRAAG DE KATALOGUS,
DE VERPLICHTE
VERKOOPPRIJZEN,
DE LIJST VAN DE
KONCESSIEHOUDERS,
aan:
INTER-MUSIC,
s. a.,
M. LEMONNIERLAAN, 103,
TE BRUSSEL.
VERGEET NIET TE
VERMELDEN DAT JE
«KUIFFE» LEEST!

DE WITTE RUITER

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNKEN

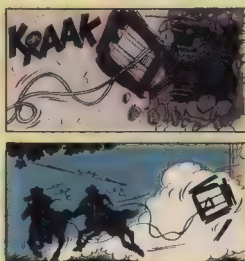
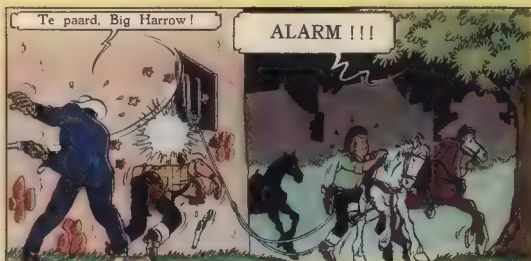
Johan is op weg naar het fort Sint-Michiel waar hij hoopt Godfried terug te vinden. Plotseling regent het projectielen rondom hem. Hij wordt getroffen...

(Wordt voortgezet.)

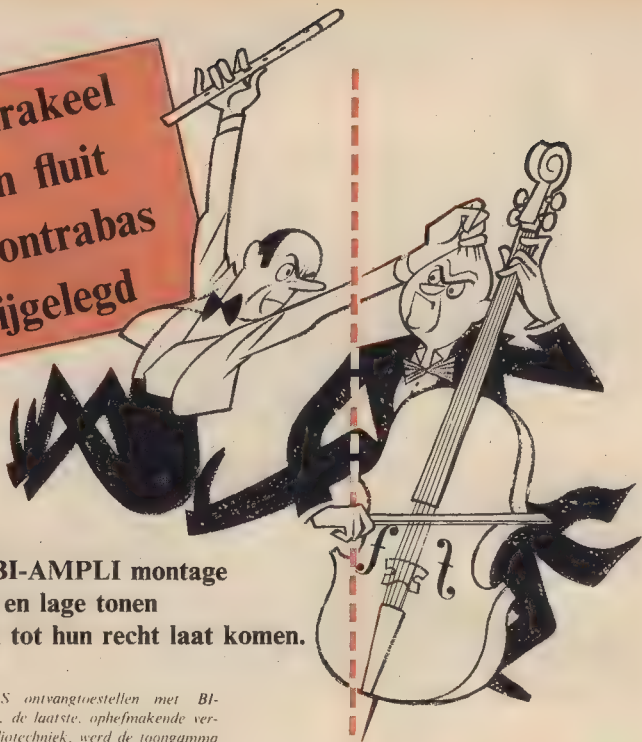

Een van de vier woestijnratten, die zijn makers wil bevrijden, wordt door Chick Bill verast. De vierde woestijnrat valt onze vriend echter in de rug aan...

(1) Toespeling op de « Karabiniers van Ottenbach » die altijd komen opdagen wanneer men niet meer nodig heeft...

**Het krakeel
tussen fluit
en contrabas
is bijgelegd**

door de
PHILIPS BI-AMPLI montage
welke hoge en lage tonen
afzonderlijk tot hun recht laat komen.

In de PHILIPS ontvangtoestellen met BI-AMPLI montage, de laatste, ophefmakende verbetering van de radiotechniek, werd de toongamma verdeeld in hoge en lage tonen.

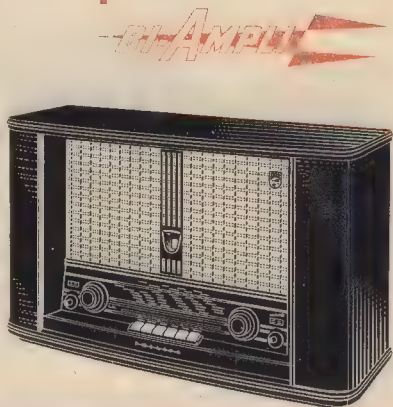
De zuiverheid van de hoge tonen wordt aldus niet meer beïnvloed door de lage tonen.

Luister naar de PHILIPS BI-AMPLI bij een Officiële PHILIPS Verdelers. U zult omgeven zijn door een 100% natuurgetrouwe muziek en U zult opgenomen worden in een muzikale sfeer welke tot nu toe alleen in de concertaal kon aangevoeld worden.

BX 653 A - Luxe Bi-Ampli

2 eindversterkers in Bi-Ampli montage.
2 luidsprekers (waaronder een met dubbele conus)
11 buizen - 2 progressieve toonregelingen (hoge en lage tonen) Oriënteerbare storingsvrije ferroceptor - A. M./F.M. Duplex afstemming (gelijkwaardige klankniveau's) Toetsenbord met 6 drukknoppen - Aansluiting voor pick-up, extra luidspreker en bandopname-apparaat.

fr 7.450

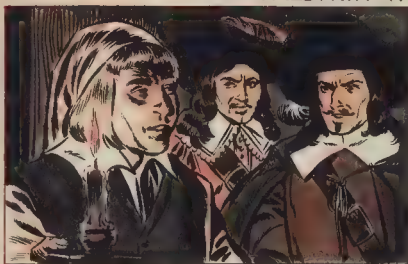

Ook voor uw Radio, vertrouw op PHILIPS!

DE MUSKETIERS

D'Artagnan en de drie muskettiers zijn op weg naar Londen. Zij hadden Calais nog niet bereikt, toen reeds twee van hen in de valstrikken van de kardinaal gevallen waren.

DE VALSTRIK VAN DE KARDINAAL

79 DE hotelier wou onze vrienden twee kamers geven die gescheiden waren door een lange gang. D'Artagnan en Athos weigerden echter en verklaarden dat zij liefst in dezelfde kamer zouden slapen. De hotelier wou daarvan niets weten, maar de reizigers gaven niet af en ten slotte kregen ze de gewenste kamer. De nacht verliep betrekkelijk kalm. Om twee uur 's nachts trachtte men de deur te openen, maar de Gasconner was dadelijk klaar wakker en riep: «Wie daar?» Iemand mompelde «Ik heb mij vergist», en verwijderde zich. 's Morgens voor dag en dauw liep Athos naar beneden om de rekening te betalen, terwijl d'Artagnan en zijn knecht, Planchet, al naar buiten gingen...

80 DE hotelier nam het geld aan, keerde er, draaide de munstukken en riep: «Dat is vals geld! Ik zal jou en je vriend laten aanhouden!» Maar Athos, die niet gewoon was met zich te laten spotten, antwoordde: «Wacht even, kerel, ik zal je laten voelen wie hier meester is!» Maar op dat ogenblik sprongen vier tot de tanden gewapende mannen binnen, en wierpen zich op de muskettier. Hij schoot tweemaal en riep zo luid hij kon: «Ik ben gevangen genomen. Vlucht, d'Artagnan! Vlucht! Vlucht!» D'Artagnan en Planchet lieten het zich geen twee keer zeggen. Ze sprongen te paard en galoppeerden de stad uit...

81 IN de namiddag kwamen ze te Calais toe. Toen ze naar de haven liepen, merkte d'Artagnan een edelman, die ongeveer vijftig meter voor hem liep, en wiens laarzen grijs zagen van het stof. Hij naderde deze edelman, en hoorde dat hij aan een scheepskapitein vroeg: «Ik wil naar Engeland. Kan je mij meenemen?» — «Dat is helaas! onmogelijk, antwoordde de zeeman. Wij mogen niemand laten vertrekken zonder een speciale toelating van kardinaal de Richelieu.» — «Ik heb die toelating!» riep de edelman en haalde een document uit zijn zak. «Ha! Goed, laat er het zegel van de havenovernemer opzetten, en kom dan terug.»

82 D'ARTAGNAN, welke deze conversatie met veel belangstelling en ook met enige onrust had afgeluisterd, volgde de edelman. Eens buiten de stad, zei hij tot de onbekende: «In naam van de koning vraag ik je, mij het document te geven, waarvan je drager bent en dat je toelating naar Engeland te varen.» De edelman was een ogenblik verbluft, trok dan bliksemsnel zijn degen en wou toeslaan. Maar onze Gasconner was op alles voorbereid en na enkele seconden wist hij zijn tegenstander buiten gevecht te stellen. Hij greep dadelijk de toelating van de kardinaal opgesteld op naam van graaf de Wardes en volgde zijn weg...

83 ENKELE minuten later liet hij zich bij de gouverneur aanmelden onder de naam van graaf de Wardes. «Dit document is volledig in orde. Ik zal het tekenen. Naar het schijnt wil Zijne Eminentie beletten dat iemand naar Engeland vertrekt.» — «Ja, antwoordde de Gasconner doordedaard, het is een zekere d'Artagnan. Ik zal u zijn persoonsbeschrijving geven, men kan nooit weten waarvoor dat goed is...» en hij gaf het volledig portret van de ongelukkige graaf de Wardes... In de haven vond hij de kapitein met wie de agent van de kardinaal een uur tevoren een onderhoud had gehad. «De andere edelman vertrekt niet heden morgen», zei d'Artagnan en toonde zijn «laissez-passer».

84 DE kapitein liet dadelijk de zeilen hijsen en het duurde niet lang of ze waren op hoge zee. Nadat ze ongeveer een half uur hadden afgelegd, zag d'Artagnan in de verte een licht schitteren en hoorde de knal van een ontploffing. Het was het kanonschot dat de afsluiting van de haven aankondigde. «Ik ben mooi ontsnapt!» zuchtte onze held, en daar hij doodmoed was vroeg hij om een matras op het dek te leggen. Hij strekte er zich op uit en sleet tot de volgende dag tien uur. Toen liepen ze de haven van Dover binnen. Een half uur later zette d'Artagnan voet aan wal en juichte: «Eindelijk! Ik ben er, maar daarmee is de zaak niet afgelopen. Nu moet ik nog bij de hertog van Buckingham geraken.»

STORM AAN DE SCHOTSE KUST

IN het westen van Schotland, op een mijl van het noordelijkste punt van het Lewiseiland, het grootste van de Hebriden, staat er een witte vuurtoren op een eenzame rots. Aan de voet van die toren bruist en kolkst dag en nacht de Atlantische Oceaan. De officiële naam van die vuurtoren is Storneway, maar de vissers hebben hem de « Verloren Toren » geheten.

HET is werkelijk bijna ondenkbaar dat er mensen zijn die in die eenzame en afgelegen toren willen leven, en toch brengt een kleine sloep er iedere maand twee man, voorzien van enkele blikjes, wat brood en beschuit. Gedurende vier weken waken ze in de vuurtoren en aan hen is het te danken dat de schepen niet te pletter lopen op de onderzeese klippen, welke in die omgeving zo talrijk zijn. De wacht op de vuurtoren wordt gehouden door de armsten van de dorpeelingen. Zij gaan om de beurt en zijn heel blij in die vier weken enkele stuivers te kunnen verdienen.

Het was een klare en mooie novembormorgen. Jimmy Bratt, de oudste zoon van de onderwijzer, wachtte nabij de sloep, welke hem en zijn ploegmaat naar de vuurtoren zou voeren. Jimmy was 17 jaar en hij had zich laten opschrijven voor de wacht in de toren, omdat hij graag iets wou verdienen.

— Je hebt geluk, jongen, zei de kapitein van de sloep. De zee is erg

kalm voor het seizoen, en als maat krijg je Mac Dumfries, een ruw man, maar hij kent de zee als niet een ! Hij houdt nu al twintig jaar de wacht op de toren.

Jimmy Bratt was bleek geworden, want Dumfries had een slechte naam in het dorp. Hij dronk al te graag whisky, en maakte met iedereen ruzie. Het was nauwelijks een maand geleden dat hij de onderwijzer had uitgescholden.

— De staat, zo had Mac Dumfries gezegd, heeft het recht niet de ouders van hun kinderen te beroven om hen niets anders dan wat dwaasheden in het hoofd te pompen. De kinderen moeten werken.

Sedert die dag had Dumfries zijn kinderen niet meer naar de dorpschool gezonden, alhoewel de onderwijzer gedreigd had hem aan te klagen bij de inspekteur. De oude Schot

haatte daarom de familie Bratt, en dat kon gevaarlijk zijn, want Dumfries was erg brutaal.

Weldra kwam Mac aangewaggeld. — Wat geef je mij daar voor een groente mee? riep hij misprijzend. Had je die jongen niet aan de rokken van zijn moeder laten hangen ? Ik verkies het al het werk alleen te doen gedurende een maand, als zo'n snootap mee te nemen !

— Hou je mond, Dumfries, zei de kapitein, je weet best dat het reglement eist dat er twee wachters op de toren zijn. Bovendien is Jim zeventien jaar. Hij is een man. Tracht elkaar te verstaan, want anders schrap ik jullie definitief van de lijst. Liefhebbers zijn er in het dorp genoeg, dat weet je !

— Zijn vader heeft me aangeklaagd bij de minister. Ik zal met hem meegaan, maar zo waar ik Mac Dumfries heet, ik spreek geen woord met die onnozelaar.

— Trek het je niet aan, Jim, zei de kapitein. De oude heeft alweer een glas te veel gedronken, maar dat gaat wel over. In de grond is hij niet zo kwaad, geloof me...

★

ER woedde een heftige storm, toen de sloep een maand later opnieuw wou in zee steken om Mac Dumfries en Jim Bratt te halen. Hoge, witte schuimkop-

**VERHAAL DOOR
Y. DUVAL
GEILLUSTREERD DOOR
FRED FUNCKEN**

pen spatten hoog tegen de vuurtoren op, en er was geen kans er bij te geraken.

— Dat belooft wat voor de nacht, zei een van de matrozen.

— Zij zullen niet lachen daar in die gevangenis, meende een andere.

DE SLOEP DANSTE ALS EEN KURK. DE MATROZEN GREPEN DE RIEMEN EN ROEIDEN ALS GALEISLAVEN. SLECHTS MET MOEITE EN NOOD SLAAGDEN ZIJ ER IN DE KOERS TE HOUDEN.

— De wind voorspelt inderdaad niets goeds, antwoordde de kapitein. Maar misschien draait hij tegen de avond en wordt het weer kalmer. Vandaag zullen wij maar niet verder aandringen. Morgen zien wij dan wel. Hoog in de toren lopen zij minder risico, dan wij in onze schuit.

Maar 's nachts werd de storm nog heftiger. De zee kookte en hoge golven sloegen met het lawaai van een kanonschot tegen de rotsen te pletter. Dat duurde nog een dag en nog een nacht, toen stak de kapitein opnieuw in zee in de hoop de vuurtoren te kunnen bereiken. Hoog in de toren wapperden een reeks seinwimpels; ze betekenden C.Q.U.D. Come quickly, danger (Kom vlug, gevaar).

— Wat mag er hen overkomen zijn, bronde de kapitein. Misschien hebben zij geen eten meer, maar dat volstaat toch niet om ons zulke boodschap te seinen.

— De zee lijkt mij kalmer, baas, wij kunnen er misschien bij geraken. Jimmy is nog erg jong, je kan nooit weten wat er gebeurt is...

De sloep danste als een kurk, de matrozen grepen de riemen en roeiden als galeislaven. Na een uur kwamen zij aan de klippen, welke aan de eenzame rots lagen. In de verte zagen zij Jim Bratt, die zich vastklampte aan de reling van de vuurtoren.

— Wij kunnen niet dichterbij komen, riep de kapitein. Het is niet mogelijk bij zulk een weer tussen de klippen te sturen. Wat is er gaande? Waarom hebben jullie hulp nodig?

Gelukkig bracht de wind de woorden van de kapitein mee, en Jimmy verstond hem. Hij schreeuwde uit alle macht terug:

— Mac is van de trap gevallen en heeft zijn been gebroken. Het is erg gezwollen, kan je hem niet meenemen? Ik heb hier niets meer dan een pak beschuiten...

— Jongens, wij moeten de meertouwen uitgooien, zeide de kapitein. Het zal niet makkelijk zijn, maar het moet. Hopen wij, dat wij het uithouden van de gewonde hier is.

Na enkele vruchteloze pogingen, viel de stalen koorde aan de voet van de vuurtoren. Jimmy greep haar en knoopte ze stevig vast aan de ijzeren ring, wele in de muur van de vuurtoren zat.

— Kom, Mac, een kleine inspanning. Zet je in de zweefstoel, ik riem je goed vast en ik laat je naar beneden glijden.

Er is niet het minste gevaar en de kapitein zal je in de sloep oppikken.

— Profiteer zelf van deze gelegenheid, jongen. Een van ons moet hier blijven en dat ben ik. Ik ben er toch ver aan en ik kan het gerust een dag of drie, vier zonder eten uithouden. Dan is de zee weer kalm, en kan men mij komen aflossen.

— Schiet op, riep de kapitein. De kabel spant meer en meer, seffens knakt hij af en wij hebben er geen tweede!

— Mac, smeekte Jimmy, kom, hvis je in de stoel en ga mee, aan land kan men je verzorgen. Denk aan je vrouw en je kinderen. Ik ben jong en stevig, en het maakt me niets drie dagen zonder eten te moeten blijven...

— Ik heb je gezegd, dat ik niet zou vertrekken, schreeuwde Mac woedend. En je weet dat ik koppig ben, dat heb je in die vier weken toch wel kunnen vaststellen, naar ik meen.

— Kom je, of kom je niet? schreeuwde de kapitein opnieuw. Wij kunnen hier niet langer blijven. Indien de gewonde binnen de vijf seconden niet hier is, moeten wij terug...

— Vergeef het me, m'n oude Dumffries, mompelde Jim, en gaf hem een zware hoekslag onder de kin.

De oude viel bewusteloos, en Jimmy hees hem met veel moeite in

de stoel. Langzaam gleed deze langs de kabel over de kokende golven naar beneden, en kwam vlug in de sloep.

★

NOG vijf dagen en vijf nachten woedde de hevige storm, maar op de verloren toren werd gewaakt, want het vuur brandde ononderbroken en verlichtte de schepen voor het gevaar. Toen het orkaan luwde, stak de kapitein in zee om Jimmy Bratt af te lossen. Men vond hem bewusteloos aan de voet van de reusachtige vuurtoren-lamp. De kapitein goot hem wat rummen tussen de lippen en bracht hem naar land.

— Hoe gaat het met de oude Mac? vroeg de jongen als hij de ogen opende.

— Bekommer je daar niet om! bromde de kapitein. Onkruid vergaet niet! Nog een paar weken en zijn been is genezen. Maar jij, jongen, jij hebt bevestigd dat je een echte man bent. Wij zijn fier op je!

DE LAATSTE PATROUVILLE

GOOI DE MEERTOUWEN LOS !

Op hun weg doorheen de brousse ontdekten de padvindders en hun twee vrienden een geheimzinnige steen. Zij hadden te vechten tegen een wilde volkstam, maar bereikten uiteindelijk de bronnen van de Fitzroy. Het kamp van de Blythe-expeditie werd overslagen...

BLYTHE, Smith en Jackson lagen aan handen en voeten gebonden in een hoek van een tent. Hun kleren waren vuil en gescheurd. Hun gelaat was uitgeteerd en bedekt met een baard van acht dagen. Ze zagen er beklagenswaardig uit. De « Gemzen » bevrijdden hen vlug van hun boeien en droegen hen buiten. De ongelukkigen konden nauwelijks nog op hun benen staan... De jongens gaven hen te drinken en te eten en daarna vertelden Gordon en Jim Wooster hoe ze met de jonge padvindders waren opgestegen om boven het kamp levensmiddelen en medicijnen af te gooien en hoe ze, wegens motordefekt, gedwongen waren geweest een noodlanding te maken in de woestijn. Ze vertelden natuurlijk ook over de lange tocht door de wildernis en al de avonturen, welke ze hadden meegemaakt.

TEN slotte, zo besloot de piloot zijn verhaal, moesten we nog een aanval van de wilden afslaan. Dat was op ongeveer vijfhonderd meter van hier, aan de andere zijde van de heuvel.

— Dat was het dus, zei Blythe. Zie je, we werden hier scherp bewaakt, doch enkele minuten geleden hoorden we, geweerschoten. Onze bewakers hoorden ze natuurlijk ook en zijn gevlucht als hazen. Het is nu een week dat we in onze eigen tent gevangen werden gehouden. We kregen het bezeeke van vier blanken die ons wijsmaakten dat ze kangoeroejagers waren. Dat verwonderde ons erg, want zo ver dringen kangoeroejagers nooit door. We meenden echter dat we hen moesten onderdak en eten geven. De eerste avond van hun verblijf leverden ze ons reeds uit aan een wilde stam... Ze hadden er voor gezorgd die arme drommels vooraf stomdronken te maken. Ze vernielden onze radio, doorzochten onze papieren, onze dokumenten en gingen ten slotte aan de haal met alles wat enige waarde had. Ze hadden hun overval ongetwijfeld zorgvuldig berekend. Zij wisten, dat wij van de regering opdracht hadden gekregen in deze streek diamanthouders te sporen.

— Ja, het plan dat jullie maakten en dat door de bandieten gestolen werd, ging in de vlammen op.

— Professor Blythe, kan u me zeggen of deze steen enige waarde heeft? We vonden hem aan de rand

tanden van pure verbazing.

— Waar hebben jullie die steen precies gevonden? Die is prachtig! Wellicht de grootste steen die ooit op Australische bodem ontdekt werd. De « Kampioen » gevonden in 1888 woog 65 karaat. Deze moet 100 karaat wegen. Zelfs geslepen haalt hij, naar mijn mening, nog ongeveer 80 karaat.

— We maakten een kleine schets van de plaats waar we hem vonden en hebben, naast de kreek, enkele rotsblokken in pyramidevorm opgestapeld en daarop een kruis van takken geplaat.

— Ik wens jullie geluk, mengde zich Jackson in het

prof. Smith, de etnograaf, lachte Guido. Op zes, zeven dagen gaans van hier ontmoetten we vriendelijke dwergnegers.

— Bravo! Ik heb altijd gezegd dat er duizenden jaren geleden Pygmeëen van Nieuw Guinea naar Australië uitgeweken zijn.

— Jullie vertellen ons waarlijk sensationele dingen, alsof het de doodgewoonste zaak ter wereld was, riep Jackson geestdriftig. Met jullie hulp zullen we gaaf en behouden in de bewoonde wereld geraken en zo eindigt ons eerder pijnlijk avontuur nog opperbest.

DE dokter had intussen het been van Harry Gordon onderzocht en opnieuw ingebonden. Daarover hoefde men zich geen zorgen meer te maken, meende hij. De breuk zal zijn genezen.

De « Gemzen » waren natuurlijk erg gelukkig, omdat ze eindelijk de Blythe-missie hadden gevonden, ze waren ook blij met de gelukwensen, welke ze hadden mogen in ontvangst nemen. Ze deden nu hun best een avondmaal te bereiden en er een feestelijk tintje aan te geven. Ze meenden terecht dat ze die heuglijke ontmoeting met Blythe, Smith en Jackson moesten vieren.

— Jongens, we moeten zo spoedig mogelijk weg, zei Blythe, aan tafel, en ik zie maar één middel om dat te doen : over de stroom tot Dampier, de dichtst bijgelegen kuststad varen. Maar varen op de Fitzroy is niet zo makkelijk. Er zijn heel wat stroomversnellingen en waternivells. De weg te voet is echter ook niet zonder ge-

van een half uitgedroogde kreek.

De geleerde bekeek de steen, welke Guido hem overhandigde aandachtig, en floot zachtjes tussen de

gesprek. Jullie hebben onze taak vereenvoudigd. Jullie hebben de bron gevonden die wij zochten...

— We hebben ook nog een klein geschenk voor

vaar en dat zou drie à vier weken vergen.

— Akkoord om langs de stroom te gaan, meende Harry Gordon, maar daarvoor moeten we prauwen hebben en het is niet zo makkelijk een prauw uit een boomstam te snijden. Dat zal ons een maand tijd kosten!

— Waarom zouden we geen vlot maken? vroeg Guido. Een vlot breed genoeg om elf passagiers met hun bagage mee te nemen en dat bovendien zo stabiel is, dat we zonder gevaar over de stroomversnellingen heenkomen.

Dit voorstel oogstte veel bijval en reeds na de maaltijd werden de eerste schetsen gemaakt van het vlot. Iedereen gaf z'n mening te kennen en ten slotte werd men het eens over de boomsoort en de afmetingen. Reeds de volgende morgen kozen Blythe en Guido de bomen uit. Ze moesten lang en recht wezen, stevig en toch licht zijn. Ze moesten bovendien dicht bij de rivier zelf gevonden worden, daar het te moeilijk was ze over een grote afstand te slepen.

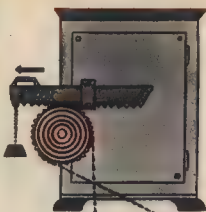
Drie dagen lang hakten ze bomen om, kapten de takken af en rolden de stammen tot vlak bij het water. Nog drie dagen waren nodig om de stammen met lianen aan elkaar te binden. Dit moest in het water gebeuren, want eens klaar, zou het vlot te zwaar zijn om het te water te laten.

HET vlot was gemaakt in de vorm van een rechthoek. De langste stammen vormden in het midden vooraan een soort van puntvormige boeg. Als stuur, hechtte men achteraan een plank schuin aan een van de stammen vast. Het onderste gedeelte van de plank stak in het water, met het bovenste kon men manoeuvreren. Uit takken en zeildoek hadden de jongens een kleine kajuit gemaakt. Daar konden ze schuilen als de zon te fel bakte. Grote stenen aan koorden bevestigd zouden, in geval dit noodzakelijk zou wezen, als anker dienen. In het midden stond een kleine mast met een zeil gemaakt uit het fijn linnen van een valscherf. Alles getuigde van een grote vindingrijkheid en het is wel onnodig te vertellen hoeveel werk en zorgen dit vlot had gekost! De achtste dag werden de levensmiddelen en het materieel op het vlot geladen. Met diepe ontroering stapten de geleerden en de jongens op hun vaarttuig en gooiden de meertouwen los, op hoop van zege...

(Wordt voortgezet.)

VOLGENDE WEEK :

**KETJE EN HENK
OP AVONTUUR**

HET GEHEIM VAN DE BRANDKAST

VRAAG :

In welke richting moet men de kruk draaien om de koffer te openen? In richting A of in richting B?

BIJKOMENDE VRAAG :

(dient om de ex aequos te schiften)
Welke lengte bekomt men als men honderd dozen FRANCO-SUISSE, kaas «Baccasine» (6 porties) naast elkaar legt?

REGLEMENT

- Wie het beste antwoord stuurt, vindt een album van de KUIFJE'S BON en de 10 rekken chromo's, welke dit album illustreren: de 49 volgende winsten een mooie prijs.
- Om geldig te wesen, moet je antwoord :
a) op een briefkaart gescand worden naar KUIFJE, Lombardstraat, 24, Brussel (Prijzvaag N° 7 van de KUIFJE'S BON);
b) ons toekomen voor 25 januari te middernacht;
c) vergezeld zijn van één KUIFJE'S punt. Kleeft dit punt op de briefkaart.
- De oplossing van deze prijzvaag verschijnt in KUIFJE, nummer 9 van 23-2-1954.

ONZE GESCHENKEN

- I. — **AFDRUKPLAATJES KUIFJE** Per reeks : 50 punten
Reeks 2 DE SCHAT VAN SCHARLAKEN RAKHAM
Reeks 3 DE KRAB MET DE GULDEN SCHAREN
Reeks 4 KUIFJE IN AMERIKA
Reeks 5 HET ROTSEILAND
Reeks 6 DE ZONNETEMPEL
- II. — **REINAERT DE VOS** Per reeks van 40 prentjes : 60 punten
Reeks 1 prentjes 1 tot 40 Reeks 4 prentjes 121 tot 160
Reeks 2 prentjes 41 tot 80 Reeks 5 prentjes 161 tot 196
Reeks 3 prentjes 81 tot 120
- III. — **DE SPROOKJES VAN PERRAULT** : De acht mooiste sprookjes van PERRAULT. Per reeks van 10 prentjes : 75 punten
Reeks 1 (50 prentjes) ROODKAPJE — DE GELAARDE KATER.
Reeks 2 (50 prentjes) KLEIN OUIPJE — BLAUWAARD.
Reeks 3 (50 prentjes) ASSEPOESTER — ROBRECHT MET DE KUIF
Reeks 4 (50 prentjes) DE SCHONE SLAAPSTER — HET MEISJE MET HET EEZELVEL
- IV. — **BRIEFPAPIER KUIFJE** : Omslag met 10 omslagen en bladen, versierd met een schild van KUIFJE. 100 punten
- V. — **KUIFJE'S CHROMO'S** van de verzameling ZIEN en WETEN. Per reeks : 100 punten
VLEGTUIGEN (Oorsprong tot 1914). — De geschiedenis van de pioniers van het luchtvaart. — 10 reeksen van zes prachtige chromo's in groot formaat.
VLEGTUIGEN (Oorsprong 1939-1945). — De geëilide luchtvaart en haar voornaemste tegenstanders — 10 reeksen van zes prachtige chromo's in groot formaat.
AUTOMOBIEL (Oorsprong tot 1900) : Stoomdiligences, eerste explosiemotoren, de geschiedenis van de geborte van de auto — 10 reeksen van zes prachtige chromo's in groot formaat.
MARINE (Oorsprong tot 1700). — De geschiedenis van de zeevaart van primitieve schuit tot de zeilschepen van de XVIIe eeuw. — 8 reeksen zijn beschikbaar.
- VI. — **DE MEESTERWERKEN VAN DE SCHILDERKUNST**. Per reeks : 200 punten
Primitieven reeks 1 5 Vlaamse schilderijen
XVIe eeuw reeks 1 5 Italiaanse schilderijen
XVIIe eeuw reeks 1 5 Vlaamse schilderijen
XVIIIe eeuw reeks 1 5 Hollandse schilderijen
XVIIIe eeuw reeks 2 5 Franse schilderijen
XIXe eeuw reeks 1 5 Belgische werken
XIXe eeuw reeks 2 5 Franse werken (begin van de eeuw)
XIXe eeuw reeks 3 5 Impressionistische werken.
- VII. — **PORTEFEUILLE KUIFJE**. 200 punten
- VIII. — **PORTEMONNAIE KUIFJE**. 200 punten
- IX. — **KUIFJE'S PUZZLE OP KARTON**. 200 punten
- X. — **KUIFJE'S PUZZLE OP HOUT**. 500 punten

DE KUIFJE'S BON VIND JE OP DE PRODUKTEN :

**VICTORIA • PALMAFINA • HEUDEBERT
SKI • FRANCO-SUISSE • PILSBERG
MATERNE • NOSTA • PANA • PROSMANS
HORTON • TOSELLI • JU'CY & WHIP**

STUUR JE BON NAAR KUIFJE — DIENST T.
Lombardstraat, 24, Brussel.

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Otrik heeft het klaar gespeeld Blake en Mortimer in de grot in te sluiten. Zij trachten langs een onderaardse rivier een uitweg te vinden, en worden meegesleurd naar een waterval.

Mortimer staat op een smalle strook grond en roept...

Blake! Grijp de koord!

Met een goed berekend gebaar slingert hij de hoord in de richting van Blake, en deze laatste kan ze opvangen.

Hoo!

De kapitein maakt de koord aan een rotpunt vast en waagt zich, de handen om het touw geklemd, door de stroom...

Moed, Blake! Moed!

Hij kan de veilige oever bereiken...

Gere!

Zonder jou ware ik best verdrinken, Mortimer!

Het ergste is dat wij nog steeds geblokkeerd zijn, en al mijn materieel verloren ging...

Ik heb mijn houweel, mijn zaklamp en deze koord kunnen redden.

Hopen we maar dat ze lang genoeg is om ons veilig aan de voet van deze waterval te brengen. Men is ook niet dat het best ware naar beneden te gaan?

Ja, inderdaad! Ginds zie ik trouwens een zandige oever...

Onze vrienden laten zich aan het touw lang de steile rotswand glijden...

Ze geraken behouden beneden.

Verduiveld! We zullen al zwemmend naar de oever moeten!

Dat water is heet, wij zullen er ingekookt worden als kreeften!

Een reden te meer om ons te haasten!

Weldra is het water minder diep, en komen onze vrienden op een klein strand, bedekt door grote rotskeien, en omslooft door een vertikale rotsmuur. De rivier, geabiorbeerd door haar eigen aanslibbing, verdwijnt daar geheel. Ook de lichtglans op het water sterft weg...

Wat een sombere omgeving!

Men kan zich best op het einde van de wereld wanen...

Ik geloof dat wij hier voorgoed geblokkeerd zijn!

Even kijken... Ergens moet er toch wel een rotspleet zijn...

De professor laat de traillenbundel van zijn zaklamp over de kale, steile rotswand glijden...

Ik zie nergens een opening!

Deze grot is erg groot. Wij kunnen verder zoeken...

rin-
kreeg
mantbro

Ja, maar deze zaklamp heeft slechts een lichtrester van een uur. Indien wij dat binnende tijd geen uitweg hebben gevonden, betekent dit de nacht, de honger en de dood!

Mooi vooruit...

Mortimer kan zijn zin niet voleinden. Een vreselijk lawaai rolt door heel de zaal. De rotsen kraken, splitsen en vallen uiteen, terwijl de grond aan alle kanten openspringt!...

DE ZWARTE TALISMAN

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRANS CRAENHALS

Het verhaal van Janagar wordt in Tachtigste een vaststelling te geven in zijn stad. Teddy ziet op de wegen van de maharadja van Janagar.

Wel, Teddy!... Je droomt? Het ogenblik is niet goed gekozen. Kom, we gaan een tochtje maken door de stad.

Ha! Ja!... Ik ga Bengali weer in zijn kooi sluiten, en andere klederen aantrekken... En Maggy? Waar blijft die?

Mijn arme Teddy! Je weet toch wel dat zij de laatste dagen onvindbaar is. Ze maakt voor het ogenblik een tochtje met Indra. En steeds worden zij vergezeld door die verwenste Mustapha... Ha! Als ik die naar de maan kon sturen!... Foehtra!...

Ho! Het laat me koud, dat ze met Indra gaat wandelen, maar hoe verklaar je dat, Tarass? Die Hindoes boezemen mij wantrouwen in... Hun gedrag is zo vreemd...

Al pratend bekijken de twee vrienden het wonderbare schouwspel, dat zich rondom hen afspeelt... De handelaars, akrobaten, slangenbetweters en verters allerhande maken van de gelegenheid gebruik om hun waren en kunsten te tonen... Het Europees circus doet ook hun zaken goed draaien...

Een fakir die omringd wordt door enkele inlanders wekt vooral de aandacht van onze vrienden...

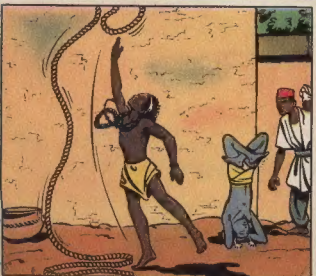

Ja, Tarass, alles draait rond Janagar... Vooreerst dat gesprek tussen Gopal en Indra, daarna de kwartiermeester die verpletterd werd, en die afkomstig was uit Janagar, en nu de maharadja van...

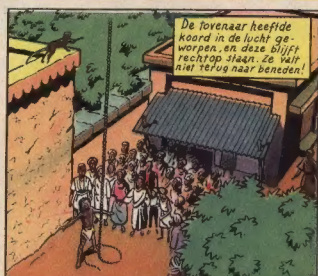

Ze zwijgen een ogenblik, want het tafereel dat zich voor hun ogen afspeelt is waarlijk buitengewoon...

**BHADRA-KALI, VA, VA!...
BHADRA-KALI, VA, VA!...**

Zie je dat, Teddy?
NEEN MAAR, heb je dat gezien?
JA, JA.....

De foveenaar heeft de koord in de lucht geworpen, en deze blijft rechtop staan. Ze valt niet terug naar beneden!

KEN JE ERNEST CLAES

ONZE GROOTSTE VOLKSSCHRIJVER?

En dit is « de Witte » zoals Timmermans hem tekende als illustratie voor het plezierige boek van zijn dikke vriend Ernest Claes.

TIJDENS de jongste maanden werd Ernest Claes in verschillende Vlaamse steden en dorpen hartelijk gevierd door zijn duizenden bewonderaars ter gelegenheid van zijn zeventigste verjaardag.

« Kuifje » heeft vroeger reeds aan Ernest Claes een reportage gewijd, maar dat is nu reeds enkele jaren geleden, en intussen zijn sommige van onze lezers van toen reeds afgestudeerd, en is onze lezerskring bijna helemaal vernieuwd. Voor al onze huidige lezers, niet alleen in Vlaanderen, maar ook in Nederland, Kongo en alle streken waar Nederlands wordt gesproken en « Kuifje » gelezen, (Zuid Afrika, Indonesië, West Indië, Detroit, enz.) stellen voor Ernest Claes nogmaals

DE vader van Ernest Claes was een landarbeider met een talrijk gezin. Hij woonde te Zichem, in Brabant, in een leenen huis. Aan zijn vader en aan zijn vaderhuis heeft Ernest Claes in zijn boek « Jeugd » enkele van de schoonste bladzijden gewijd, die in zijn werk te vinden zijn.

Ernest Claes is in ons land, en ver buiten de grenzen, vooral bekend als de auteur van « De Witte » (1920), een boek dat een van de hoogste oplagen heeft bereikt in de moderne Nederlandse literatuur van onder en boven de Moerdijk. Het werd in ik-weet-niet-hoeveel-talen vertaald. « De Witte » werd ook verfilmd.

« De Witte » was echter Claes' eerste boek niet, want in 1918 had hij, op het einde van de eerste wereldoorlog een reeks oorlogsverhalen uitgegeven, een boek over « Namen 1914 », en « Bei uns in Deutschland » waarin hij zijn belevenissen in de oorlog en in een Duits krijgsgevangenenkamp vertelt.

Op « De Witte » is een hele reeks verhalen en romans gevolgd, waaronder zijn « Zichemse Novellen » (1921), « Charrelke Dop » (1923), « De Fanfare de Sint Jansvrienden » (1924), « Kiki » (1925), « Wannes Raps » (1926), « Kobeke » (1933), en « Pastoor Campens » (1935).

Indien je van Ernest Claes nog niets hebt gelezen, mag je het niet langer uitstellen om met het werk van deze grote Vlaamse volksschrijver kennis te maken. In om het even welke bibliotheek of boekhandel kan men zich verschillende boeken van Claes aanschaffen.

Wanneer je er één zult gelezen hebben, ben ik er van overtuigd dat het daarbij niet zal blijven, en je in de eerstvolgende weken beslist nog enkele andere werken van deze pittige verteller zult verslinden.

Je zult je misschien afvragen, hoe Ernest Claes als kind uit een talrijk en arm gezin het zo ver heeft kunnen brengen. Hij heeft kunnen studeren dank zij de bescherming die hem geschonken werd door de paters van de abdij van Averbode, die daar in de buurt van Zichem ligt.

DE POST

IN HET SUIKERPARADIJS

EEN Amerikaanse geleerde, Dr H.-B. Hass, heeft verklaard dat wij ons weldra zullen kunnen kleden met klederen uit suiker: en dat deze grondstof eveneens zou dienen om zeep te vervaardigen, meubels en muren te schilderen, plantages te besproeien met insectendodend vocht, enz.... enz....

In de laboratoria van de zeep-fabrieken voegt men reeds suiker toe aan de verschillende vetstoffen. En dat is maar een eerste stap, want weldra zal er ook suiker toegevoegd worden aan de tandpasta, de mayonnaise, de parfums, de chocolade drankjes, het veevoeder, enz....

Een belangrijke eigenschap van de suiker blijkt ook te zijn, dat men er waterdichte stoffen kan mee vervaardigen....

Iedere maand verschijnt er een nieuwe reeks
KUIFJE'S CHROMOS

NIEUWS

● De politie van Newark (New Jersey) zal weldra uitgerust worden met kleine radioontvangers, die in hun kepi zullen verborgen zijn. Dank zij dit vernieuwde toestel zal de centrale politiepost instructies kunnen geven aan al zijn politiemannen die zich in een straal van 36 kilometer rond de post bevinden.

● Te New York kregen voetballers, die een straat hebben overstoken terwijl het signaal rond stond, de keus tussen een boete van 3.000 F. of 30 dagen gevangenis!

● De worst is 6.955 jaar oud. Het is de oudste van de oudste dingswaren ter wereld. Tijdens de feestdagen die men in het oude Egypte en in Babylonie aan

EEN GOEDE STRAF

EEN Engelse zeeman, Clifford Leach, had een pak gestolen. Hij verscheen voor de rechter, die hem natuurlijk veroordeelde tot het teruggeven van de kledingsstukken. Zeer verveeld moest die ongelukkige zeeman verklaren dat het pak in kwestie, dat was dat hij droeg, en hij er geen ander bezat... De Engelse rechter besloot toen, om de arme zeeman uit de nood te helpen, hem een uniform te lenen van... een politiemans! Een dergelijke oplossing is alleen maar mogelijk in Engeland... De dief moest wel eigenaardig opgekeken hebben, toen hij het justitiepakje verliet in de uniform van politieagent!

Deze foto werd genomen op een Amerikaanse militaire basis. Ze heeft een originele beeldcompositie, en iedere fotoğraf zou werkelijk lijf zijn deze prachtige opname de zijne te mogen noemen. Het valt vooral te bewonderen dat de man die dit kiekje maakte op het juiste moment heeft afgekeken, geen frakke van een sekonde te vroeg, noch te laat. Een knap stukje fotografie!

De WITTE

HET KORT

richte, was de worst een van de voornaamste schotels. Ook de eide Romeinen apreëerden de ze vleeswaar zeer.

● Het eerste elektronische formula wordt te New York te koop aangeboden, en kost 1.200 dollar (ongeveer 63.000 F.). Het kan eieren koken in 22 seconden.

● Na een inval van konijnen te hebben moeten afweren, krijgen de Australiërs thans af te rekenen met een massale kangoeroe-aanval. De kangoeroes, die beschermd worden door de wet, innen mag er geen jacht op maken) hebben zich zo sterk vermenigvuldigd, dat ze een echte ramp dreigen te worden voor de landbouwers, want ze eten nog driemaal sneller dan de konijnen!

EEN LANGE CONFERENTIE

NIEMAND houdt van lange conferenties, en nochtans heeft een talrijk publiek in een Londense konferentiezaal een voorrecht beluisterd van de heer Kevin Sheenan, die gedurende 135 u (honderd drie en dertig...) aan een stuk heeft gesproken!... Al sprekend heeft dese heer, die waarschijnlijk over een buitengewone tong en extra stembanden moet beschikken, slechts enkele slokjes thee, koffie of sulkerwate gedronken. Hij heeft over alle onderwerpen gesproken, van de politiek tot het hypnotisme. Toen hij eindelijk zweeg, vernam hij dat hij het wereldrekord «redenaars» had gebroken. Het was tot op die dag in de handen van een Rus (131 u.)

IN DE ZOO

EEN Frans schrijver heeft ons enkele interessante bijzonderheden bezorgd over de snelheid van de dieren: leeuwen, tijgers, herten, konijnen en olifanten lopen aan een gemiddelde snelheid van 40 km per uur. Beren (1) en zebra's halen de 50 km per uur, maar ze zouden bij een wedstrijd toch voorbij gestoken worden door de gazellen en de

giraffen, die een snelheid van 65 km halen. De reebokken en de antilopen zijn nog sneller: 80 en 100 km per uur! De jachtluipaard is echter het snelst van al, want die bereikt de 112 km per uur! De arme schildpadden daarentegen leggen in een uur amper 400 meter af!

— Ju, ik ben als eens gaan lopen thuis maar ze hebben me bij de kraag gepakt in de snoepwinkel...

ASSORTIMENTEN

DE Amerikanen hebben er weer wat nieuws op gevonden: de autofabrieken van Detroit hebben kontracten afgesloten met verschillende firma's, die assortimenten zullen leveren van kledingstukken die aangepast zijn bij iedere wagen. Iedere automobilist zal zich voortaan schoenen, kousen, dassen, hemden, zelfs een portefeuille, een vuilpen en een hondenleiband kunnen aanschaffen, die perfect zullen aangepast zijn bij de kleur van zijn nieuwe wagen...

Zijn humaniora heeft Ernest Claes gedaan in het college van Herentals, in de jaren 1898 tot 1905, en over deze collegejaren heeft hij ook vaak geschreven. Na Herentals trok Ernest Claes naar de Leuvense hogeschool, waar hij van 1906 tot 1910 Germaanse filologie studeerde. Hij verwierf er een doctorstitel met een dissertatie over Potgieter.

Bij het uitbreken van de eerste wereldoorlog werd Ernest Claes gemobiliseerd. Hij nam deel aan de slag van Namen, werd er gevangen genomen en naar Duitsland gedeporteerd. Na de oorlog werkte Ernest Claes als ambtenaar bij de Belgische Kamer der Volksvertegenwoordigers, waar hij het bracht tot directeur van het beknopt kamerverslag.

Thans brengt Ernest Claes een gelukkige levensavond door in zijn woning «Huize ter Stalle», in de Stallestraat, 99, te Ukkel bij Brussel, samen met zijn echtgenote, de schrijfster Stefanie Claes-Vetter, die geboren werd te Zutphen in Nederland.

Ernest Claes werd om zijn literaire verdiensten benoemd tot lid van de Koninklijke Vlaamse Academie voor taal- en letterkunde, en van de Zuid Nederlandse Maatschappij voor taal-, letterkunde en geschiedenis.

Hij is de voorzitter van de Vereniging van Kunstenaars voor de Jeugd en van de Clauwaert-Vereniging, die tijdens de jongste jaren talrijke oorspronkelijke en goede Vlaamse romans op de markt bracht.

«Kuijfe» wenst Ernest Claes nog veel gelukkige en vruchtbare jaren, en verzekert hem, dat ook de nieuwe generaties zijn werk met evenveel belangstelling en geestdrift zullen lezen als de vorige!

Deze gezante tekening is eveneens van de hand van Felix Timmermans en illustreert ook het vrolijkste Vlaamse jongensboek: «De Witte».

JOHAN DE BRABANDER.

ANTWOORDEN OP DE TEST VAN DE WEEK

ZOU JE EEN GOED HANDELAAR ZIJN?

45 punten: Je bent een ware zoon van Mercurius! Hij was immers de god van de handel, maar ook die van de advocaten en van de dieven! Je opent dus later een handel en wij zijn er ook van overtuigd dat je die eerlijk zult drijven.

Van 30 tot 44 punten: Indien je als handelaar wilt door de wereld komen, moet je een grote ervaring en mensenkennis hebben. Alle klanten zijn verschillend. Er zijn er die niet weten wat ze wensen. Er zijn er die te goed weten wat ze willen. Er zijn er die menen dat het duurste altijd het beste is, en er zijn er die niet naar de kwaliteit kijken, als de prijs maar met hun beurs

overeenstemt. Vergeet nooit je klanten kleine attenties te bewijzen!

Van 15 tot 29 punten: Neen, vriend, je mag nooit laten blijken dat je klanten je vervelen, dat ze je kostbare tijd doen verliezen, of wat weet ik meer. Wanneer je dit zegt of het hen laat merken, zullen ze naar een andere winkel gaan...

Van 0 tot 14 punten: Het is heel jammer, vriend, maar jij hebt geen aanzeg, hoor! Kies een ander beroep en ik geef je de goede raad je niet in de doeken te laten dommen. Om te verkopen moet je één oog open houden, maar om te kopen twee, zegt de volksmond. Vergeet het niet!

Het weekblad «KUIFFE» is 11e jaargang. Lombard Uitgeven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — Uitgever-Directeur : Raymond Leblanc, Isidor Gerardlaan, 9, Brussel. — Hétidruk : De Drukkerijen C. Van Cortenberghe, 291-292, Van Volkelaan, Vorst-Brussel. — KUIFFE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 199.334 — Abonnement : 5 fl. per kwartaal. — Buiteland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFFE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:

Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris (IXe).
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFFE KONGO S. A., B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Italië : PERIODICI VALARDA, Viale Montello 16, Milaan.
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

	België	Buiteland	Belgisch Kongo	Canada
3 maanden ...	95,- F.	105,- F.	\$ 2.00	\$ 2.00
6 maanden ...	180,- F.	205,- F.	\$ 4.00	\$ 4.00
1 jaar ...	350,- F.	400,- F.	\$ 7.00	\$ 7.00

Ton en Tinneke

DOOR FINEQUEIN

